

Jan Peumans. President del Parlament de Flandes

“El govern espanyol no sap gestionar les opinions dels altres”

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 25 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14831 - AVUI / Any XL. Núm. 13701 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-7

Testimonis oblidats

DESMESURA • La fiscalia posa a prova el tribunal que ha de jutjar l'1-0, presentant una llista de 256 testimonis

PARCIAL • El ministeri públic vol fer declarar 93 policies 'ferits' però, en canvi, prescindeix de testimonis cabdals per al judici

EXCLOSOS • No hi ha ni cap dels comandaments dels Mossos, ni cap ferit per la policia, ni el ministre Montoro

L'ESPORTIU

Messi felicita Dembélé després del gol de l'empat contra l'Atlético de Madrid ■ EFE

Dembélé rescata el Barça

Un gol del francès al 90' salva un punt i el lideratge al Metropolitano (1-1)

LA REPÚBLICA

Avui amb El Punt Avui

Cent per cent República

Girona, a punt per a la I Edició dels Premis Republicans de l'Any

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

El bus de l'odi

Els mateixos que van posar el crit al cel per la falsa escopinada no han dit ni piu de la nova iniciativa de Ciutadans: un auto-

bús que circula per Madrid en contra de l'indult dels presos polítics catalans, amb el mateix to ofensiu –i el mateix mal gust– que gastava l'autobús transfronterer d'Hazte Oír.

L'autobús de Cs és una barbaritat en si mateix. Primer perquè pren posició contra l'indult d'unes persones que no han estat jutjades, vulnerant el dret a la presumpció d'innocència i donant per feta una sentència condemnatòria, i ho fan de tal manera que es fa evident que desitgen profundament que una sèrie de líders civils i polítics es podriixin a la presó independentment del que hagin fet, tant si són culpables com si no. I per a més inri ho fa reproduint una imatge humiliant del vicepresident Junqueras, que fa més d'un any que està en presó preventiva i no es pot defensar.

En el fons, el que revela l'autobús

La catalanofòbia mai no ha marxat, mai no s'ha volgut combatre, governants i jutges l'han tolerat i ara escup encara més verí i més odi

vergonyós és que el bloc del 155 utilitzarà la repressió contra els catalans per treure vots. I sí, deu ser cert que dona rèdit electoral, però el deu donar només a Madrid perquè fins ara ni l'han fet venir a Catalunya ni consta que estigui previst. No s'hi atreviran: aquí hi ha un gran consens del 80% de la societat que s'oposa a les presons preventives.

La catalanofòbia pren noves formes i concrecions. Si abans era contra tot el col·lectiu de catalans ara els és fàcil acarnissar-se contra persones concretes; l'"a por ellos" ara va dirigit especialment contra els presos i exiliats. L'autobús és un element més de l'estratègia, com també ho és l'intent de fer creure que reben un tracte privilegiat a les presons catalanes.

La catalanofòbia que mai no ha marxat, que mai no s'ha volgut combatre, que governants i jutges han tolerat ara escup encara més verí, més odi. Segurament deu ser perquè la competència entre Cs, el PP i Vox per l'espai ultranacionalista és més ferotge que mai.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La brutalitat

Quan m'arriben notícies d'aquells països, generalment d'Amèrica del Centre o del Sud, perjudicats per uns polítics que són uns carallots, uns corruptes i uns mal educats que enguuen a passeig la imatge que d'aquells llocs se'n pogués tenir, sempre penso en la incomoditat i la vergonya que allí deuen sentir els ciutadans de qualsevol condició, alta o baixa, que són cultes i pacífics i demòcrates, que practiquen la urbanitat i la flegma, que llegeixen llibres i que van a concerts o hi voldrien anar, si la situació ni això permet. N'hi ha d'haver. No tot han de ser els descamisats que surten al carrer emposos pel frenesí dels qui governen o dels que se situen a l'oposició. De l'Amèrica Central i Meridional, dic? L'exemple s'ha estès a la del Nord, qui ens ho havia de dir: una de les matrius de la democràcia. Jo també soc addicte a algunes sèries que ens vénen d'aquell país a través de la televisió. En vaig seguir una, situada en un bufet d'advocats de Chicago. S'hi bellugaven alguns bandarres que amnitzaven l'acció però en general els personatges eren molt educats i esta-

“Ha sortit al carrer i s'ha introduït a les institucions

ven per l'ofici. Seguien amb molt d'interès la política. Comentaven successivament els governs de Bush i Obama, i com que eren liberals temien l'ascens de Trump. La sèrie no va arribar al seu govern, o jo la vaig abandonar abans per efectes del cansament. Però me'n vaig impregnar tant i de manera tan viva que dijous passat em vaig llevar preguntant-me amb quins ànims aquells advocats i molts dels seus clients tallarien el gall dindi del Dia d'Acció de Gràcies. En realitat hi penso cada dia, perquè és cada dia que Trump perpetra una atzagaçada.

Amèrica? Mirin, jo tinc una edat i

una formació i, com deia la meua àvia Angelina, “no estic per aquests trotes”. No m'hi han preparat, em vénen de nou. La demagògia –no la “normal”, la profunda–, la fatxenderia, la brutalitat s'han introduït als parlaments, al de Madrid i al d'aquí, després d'haver-se exercitat al carrer i al Twitter. O al revés, és igual: de l'exterior ha entrat a l'interior. La indignació pels presos polítics a banda, si és que es pot deixar de banda: vostès creuen que hem de parlar d'escopinades? De moccs i moccar-se? De fems i llot? O insultar i provocar? Feixisme, nazisme, franquisme, colpisme: tothom glopeja les paraules impressionants i les escup, escup, sí, a l'adversari. Un autobús circula amb l'efigie d'Oriol Junqueras per reclamar que no se li apliqui l'indult si és condemnat. Això no són ganes de fer mal, de fer-nos-el? No acabariem. Llegim llibres, anem al teatre, intentem fer la vida de cada dia... En un article anterior planyívol com aquest em recomanava a mi mateix la màxima de Voltaire de regar l'hortet. Si només hi creixen esbarzers, si obrim el pollastre de Nadal a punyalades...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/qppzzo>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Demà, a les vuit

Demà, a les vuit del vespre, a l'Auditori Palau de Congressos de Girona. És un dilluns i és a una bona hora, i ja saben vostès allò de "i Girona més!" El setmanari La República, que els dissabtes fa vida pròpia al quiosc però que si vostès són lectors d'El Punt Avui se'l troben encartat amb el diari dels diumenges, organitza aquest dilluns els premis Republicans de l'Any. No és cap secret. Els premiats, escollits per votació popular, ja se saben des de fa dies: Lluís Llach, Jaume Roures, el fotoperiodista Jordi Borràs, l'associació Open Arms, l'Associació de Municipis per la Independència, el raper Valtònyc... i, és clar, els presos i exiliats que aquest país té des de fa més d'un any. Gent que fa temps que treballa per la República Catalana, i que en alguns casos en paga un preu alt, altíssim. A mi em sembla que tots plegats es mereixen sentir la nostra escalfor, saber qui hi som, a

“El setmanari La República farà demà a l'Auditori de Girona molt més que una simple entrega de premis

les verdes i a les madures. Perquè és molt fàcil ser-hi quan hi ha unitat, quan tot són somriures, fem cadenes humanes i tot va bé. Però no ho és tant quan el somriure t'ha quedat glaçat, la unitat s'ha esquerdat i hi ha unes peticions de presó que fan feredat. Per això a mi em sembla que l'acte de demà va molt més enllà dels premis. Demà, a

les vuit, a l'Auditori Palau de Congressos de Girona –anotin-s'ho– el que hi ha és un reconeixement a la feina feta i, sobretot, als presos polítics i als exiliats. Fixin-s'hi: el gruix important dels guardonats no hi podrà ser. En quin coi d'estat vivim, que empresona i foragita la seva gent? Per això és important ser-hi, em sembla: perquè ells no hi podran ser; perquè hi haurà les seves famílies i els podrem transmetre l'escalf en persona, en directe, que poques ocasions tenim per fer-ho. En paraules del director de La República, Carles Ribera, serà un acte auster (no és temps per a festes) però amb una gran càrrega emocional. Homenatge als nostres. Els que vostès, lectors i subscriptors, d'El Punt Avui i de La República, han escollit. No hi faltin. Els organitzadors s'han encarregat que d'una manera o una altra fins i tot Muriel Casals hi sigui present. Demà, a les vuit.

EDITORIAL

Pas ferm per a les lleis de la memòria

La mateixa setmana que el PP i Ciutadans s'abstenien al Senat espanyol a l'hora de votar la moció de condemna del franquisme, el Parlament de Catalunya feia un pas decisiu per actualitzar la legislació a favor de la memòria històrica i contra l'apologia del simbolisme de la dictadura. La retirada per part d'ERC i de JxCAT d'una esmena a la totalitat de la proposta presentada pel PSC i la decisió dels socialistes d'acceptar treballar de manera conjunta en la nova llei integral aplanen el camí cap a la millora d'un marc legislatiu que supera en qualitat i determinació l'actual marc estatal.

Tal com va exposar a la cambra catalana el diputat del PSC-Units, Ferran Pedret, la proposició de llei de la memòria democràtica de Catalunya vol posar al dia les lleis que ja existeixen i recollir les reivindicacions que han fet els darrers anys els col·lectius que defensen la memòria. La novetat d'aquest nou impuls és que s'estableix per primera vegada un règim sancionador amb la voluntat de fer complir la normativa. Una qüestió significativa sobretot pel que fa a la persecució de l'apologia dels símbols franquistes, encara presents als carrers i en les manifestacions de la ultradreta. La voluntat és que la llei definitiva incorpori aspectes com ara els nadons robats i la regulació de la devolució de les restes humanes que puguin ser localitzades. Tot plegat amb la idea clara d'incentivar des de les institucions la reparació de les víctimes del franquisme. En ple debat estatal sobre la necessitat de reactivar les ajudes a les víctimes i exhumar el cadàver de Franco del Valle de los Caídos, la posició del PP i Ciutadans a Catalunya torna a demostrar que combreguen amb els sectors més rancis de la política espanyola.

De reüll

Carme Vinyoles

Pare, mare i filla

M'han explicat la història d'un pare, una mare i una filla que segurament és la història de molts pares, mares i filles del nostre país. El pare, 94 anys, en calma dins del núvol d'inconsciència que l'atrapa. La mare, 89 anys, amb la ment ben desperta per conjurar el desànim provocat per les seqüeles d'un ictus. Tots dos cobrant una pensió mínima i incapacitats per valdre's per si sols. La filla inicia els tràmits de la llei de dependència, mentre atén la família i treballa. Sis mesos després se'ls reconeix el grau 2 (dependència severa) i encara sort que el pare

S'incompleix el dret a ser atesos en l'etapa més vulnerable de la seva vida

dona per actiu el seu estimat president d'infància, Francesc Macià, perquè el metge avaluador ja s'havia decidit a trobar-lo prou bé pel fet que es cordava els botons d'una camisa que no hauria sabut on anar a buscar. 268,79 euros al mes i el termini de dos anys per rebre la percepció sense efectes

retroactius, dos anys d'incompliment del dret en l'etapa més vulnerable de la seva vida. Cada dia 100 com ells moren en llista d'espera (dades de l'Associació de Directors i Gerents de Serveis Socials). Mentrestant, la filla triplica jornades i s'incorpora a l'estadística de l'OIT que revela que les dones realitzen el 76,2% de les feines de cura no remunerades a àmbit mundial, una tasca que –a l'Estat– equival a 16 milions de persones treballant gratis vuit hores al dia, i al 14,9% del PIB. Alguna idea? Un pressupost que ho esmeni? Una mica de consciència –i de vergonya– almenys?

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL CONSELL EUROPEU

Donald Tusk

Sense veto al 'Brexit'

Pedro Sánchez va vendre com una victòria espanyola el desbloqueig de l'acord intern de la UE pel Brexit, però la qüestió és que la Comissió Europea firmarà l'acord avui, com pretenia, sense vetos ni retards, i sense modificar ni una coma de l'acord de separació amb el govern britànic.

VICEPRESIDENT I PORTAVEU D'ÒMNIMUM

Marcel Mauri

Persistir en la denúncia

Centenars de voluntaris van posar en marxa ahir una campanya d'Òmnium, a base de cartells als carrers de tot el país, per denunciar el judici a la democràcia, que començarà aviat al Tribunal Suprem, i l'atac a la llibertat que suposa i per exigir la llibertat dels presos i exiliats polítics.

PRESIDENT DE LA PLATAFORMA PER LA LLENGUA

Òscar Escuder

Fora discriminació

La Plataforma per la Llengua demana als governs espanyol, català, valencià, balear i aragonès un pla de xoc per posar fi als nombrosos casos de discriminació i vexació de ciutadans per l'ús del català i fer complir el dret d'opció lingüística a l'aeroport, les comissaries i els jutjats.

Tal dia
com
avui fa...

1 any
Al Tribunal Suprem
L'alt tribunal assumeix la causa per rebel·lió que seguia l'Audiència Nacional i obre una esclatxa a l'excrceració del govern i els Jordis.

10 anys
El pla de Montilla
José Montilla estudia una resposta unitària si el Tribunal Constitucional limita l'autogovern però descarta "camins inviàbles".

20 anys
Cas Pinochet
Un fals segrest alarma Xile hores abans de la decisió del cas Pinochet. El veredict de lords sobre la immunitat del general centra l'atenció.

Full de ruta

Joan Rueda

Colpistes i feixistes

Els diputats d'ERC, tant al Parlament com al Congrés, s'han afartat d'escoltar que Cs i el PP els tractin de colpistes. De fet, que tractin de colpistes tots els dirigents independentistes per haver promogut un referèndum. La seva reacció ha estat explicar-los que ells els podrien dir feixistes. Aquest fet ha derivat en una esbrancada al Parlament i una altra al Congrés. La Real Academia Española (RAE) de la llengua afirma que colpista és qui està a favor d'un cop d'estat i que aquest acte "és la usurpació violenta del govern d'un país". Violenta. Per tant, els dirigents independentistes no són pas uns colpistes. La mateixa RAE diu que feixista és el seguidor del feixisme i que el feixisme és un "moviment polític i social de caràcter totalitari que es caracteritza pel corporativisme i l'exaltació nacionalista". L'Institut d'Estudis Catalans és més concret: "Moviment polític caracteritzat per la submissió total a un líder que concentra tots els poders, per l'ex-

altació del nacionalisme i per l'eliminació violenta de l'oposició política i social." És obvi que Cs i el PP són dos partits nacionalistes, espanyols, i que han intentat eliminar els rivals polítics posant-los a la presó, però tampoc s'hi escarria l'adjectiu, per no banalitzar-ne la gravetat. De fet, la mateixa ERC ho admet i ja diu que ho fa només en defensa pròpia.

El problema, però, no és que els partits, en aquest cas Cs i el PP, optin per un llenguatge que busca deshumanitzar el rival, sinó que se'ls compri. Mentre el *New York Times* té un comptador de les mentides que diu Donald Trump, aquí els mitjans, per exemple, destinen hores a una invenció del ministre d'Afers Exteriors, Josep Borrell. Dijous, als passadissos del Congrés els periodistes comentaven entre ells: "Que fort això de Borrell, no hi ha cap escopinada!" Uns minuts després, una ministra del PSOE passa pels passadissos i els periodistes aprenen els micròfons. Primera pregunta: "Què en pensa, de l'escopinada a Borrell?"

Tribuna

Dolores Marín Tuyà. Psicòloga

La reunificació catalana

Ens estem reunint, reunificant, això és el que fem el poble català. Diguem-ho clar. Ens costa dir-ho pels cops i les patacades que hem rebut i rebem quan gosem dir-ho en veu alta i clara. Els colpistes ens diuen que som nosaltres els colpistes. Ens estem reunificant. Diguem-ho ja. No som els separatistes catalans, som reunificadors catalans. Hem resistit resilientment. Recuperem els mots i no permetem que ens tergiversin la realitat.

JANO SOM MASSA AMORFA i vulnerable. Ja no ho som des que persona a persona, ànima a ànima, ens estem unint. Aquí rau la nostra vera força que ens ha permès fer tot el que va culminar en el demòtic U d'Octubre. És la nostra convicció, la nostra decisió i la nostra unió. I vet aquí, ara som, de fet sempre ho hem estat, ànima col·lectiva que defuig tant com pot les consignes totalitàries de la unitat de destí en l'universal. Sabem que per no desaparèixer hem de seguir el combat i fer-lo unint-nos amb ànim d'unió. Potser ens fa angúnia dir unió, condicionats com els gossos de Paulov. Encara tenim aquesta paraula

associada al Duran i no diem popular potser perquè és el nom que s'ha quedat i ha fet malbé un partit autoritari i violent contra el poble català, malgrat ser recuperat amb encert per un partit més recentment batejat com a antisistema pels partits del sistema. Unió i popular són paraules que hem d'anar recuperant i anar integrant per quan diem allò que volem dir, amb precisió.

EN EL COMBAT, la part adversa ens assigna mots totalitaris i ens anomena "colpistes", "separatistes", quan el que som és "unionistes" de mena. No fem altra cosa

que anar-nos unint amb l'esperança d'organitzar-nos i arribar a governar-nos millor. La unió del poble fa por. I fa por no només a l'adversari, que en aquest cas no és ningú més que qui busca eliminar-nos tot i que no pot. I no pot perquè, encara que no gosem dir-ho, des del 2006 i el 2010 i a partir del 2012 sobretot, ens hem conegut i ens hem reconegut com un ver poble. Som un poble ben viu i, malgrat que ens han volgut prendre els mots, no hem defallit, hem resistit i tenim com a nord la bella Unificació, la unió popular, el consens.

EN DEFINITIVA, recuperem els mots que encara no són nostres, els que ignorem o els que ens fa vergonya usar. Només recuperant-los despullarem la coacció i desfarem la repressió i la ignomínia. No eixamplarem cap base seguint el seu violent joc mental i emprant els seus mots. No som separatistes, no ens separem de ningú, nosaltres ens unim... i ho fem a través del consens, convidant a tothom a fer una societat per viure millor. Els colpistes són els qui ens colpegen, físicament i anímicament, quan practiquem la democràcia i respectem la força del poble.

“Els colpistes són els qui ens colpegen quan practiquem la democràcia”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Contra la violència de gènere

■ Avui, dia 25, tornem a recordar els cops, les puntades de peu i les humiliacions. És la jornada dedicada a reflexionar sobre la violència de gènere, de la qual resulten víctimes dones i infants. Els nostres dies s'han familiaritzat amb el "No és no". Però encara hi ha massa por de tornar a casa sola de nit perquè vas tan nua que les bèsties se t'abraonen a sobre. Per això, celebrem les puntades de peu que fan dins la piscina les noies que han obtingut l'últim rècord d'Espanya de natació en la prova de relleus (Àfrica Zamorano, Lidón Muñoz, Marta González i Júlia Pujadas). Aplaudeixo el cop de vida de l'Ida Vitale, poetessa uruguaiana que als 95 anys ha rebut el premi Cervantes. I també és una celebració que les sales de ci-

nema ofereixin una biografia de la monumental Colette. I, finalment, en el camp musical, pensem en la Montserrat Martí Caballé i en la Rosalía. Prou humiliació. Des de la lírica o des del *flamencito*. Escoltem una cançó i pensem en les que pateixen i no ho diuen.

EVA ROMERO I SANFELIU
Barcelona

I després de la carrera? Un màster

■ Avui dia, quan li dius a algú que estàs en el teu últim any de carrera, seguidament et pregunten: l'any que ve el màster, no? Si els contestes que no o que estàs dubtant, ja et miren d'una manera estranya. Tenir un màster avui dia s'ha convertit en una cosa imprescindible, però: realment és un element diferenciador? Realment un màster serveix per guanyar experiència o

simplement per assegurar-te un lloc de treball?

Els màsters s'han convertit en una forma de guanyar diners fàcils per a les universitats. La qüestió és: aquests diners estan ben invertits?

REBECA SORIANO BARRUFET
Barcelona

Escola del Mar de la Barceloneta

■ L'Escola del Bosc (1914) dirigida per Rosa Sensat, l'Escola del Mar (1922) per Pere Vergés, l'Escola del Parc del Guinardó (1923) per Dolores Palau o bé els Grups Escolars del Patronat de l'Ajuntament de Barcelona són encara un referent de renovació pedagògica, tot i el bon nivell docent que hi ha actualment. Les tres escoles anomenades continuen en actiu, si bé l'única que va haver de canviar de lloc va ser la dirigida per Vergés. No va ser voluntari, sinó producte del criminal feixisme en plena

Guerra Civil, que el 7 de gener de 1938 van bombardejar i cremar l'edifici, que era de fusta.

Aquesta prèvia és per donar difusió d'una gran iniciativa. L'arquitecte Marc Cuixart i Goday, net de Josep Goday, qui la va dissenyar, igual que altres Grups Escolars (Pere Vila, Ramon Llull, Lluís Vives...), està impulsant el projecte de reconstruir el magnífic edifici (admirat a tot el món com una joia) ubicant-lo al mateix lloc. No es tracta de fer una nova escola. Es vol crear un espai dedicat a la memòria històrica de l'educació a Catalunya i centre de debats de la nova pedagogia. És una idea fantàstica i transcendent. Desitjo que en Marc se'n surti en els contactes amb les administracions. Seria un somni que molts voldríem que es fes realitat!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia

“El PSOE manté la política del PP d’ocultació de la repressió de l’1-O”

Jaume Asens, Tinent d’Alcaldia de l’Ajuntament de Barcelona

Tribuna

Lluís Foix. Periodista

La força de la ironia

Sempre he pensat que l’insult denota una absència de vocabulari perquè es pot ser molt cruel i molt crític amb un adversari o un enemic usant adequadament les paraules del diccionari. No cal cridar per tenir raó. Ni amenaçar, ni ridiculitzar, ni menystenir. N’hi ha prou amb la paraula justa, punyent, exacta. I, si és possible, adobada amb el pebre de la ironia.

UNA DE LES EXPRESSIONS que Joan F. Mira posa en boca del papa Borja en ser atacat per uns i altres abans i durant el seu pontificat sota el nom d’Alexandre VI és: “Per a mi els insults d’homes sense seny no arriben a la categoria d’ofensa.” El quadre general que pinta Joan F. Mira en la seva reeditada biografia del segon papa valencià és un fresc esplèndid de la Roma dominada per famílies que es repartien el poder i els pontificats segons la força dels seus territoris, la seva capacitat d’intriga i l’ús indiscriminat de mentides, calúmies i confabulacions. Les que Mira aporta i les que la llegenda hi ha afegit convertint-lo en un maniobrer que va ser elegit papa el 1492 no se sap amb quantes males o bones arts. Avui no passaria el tall ni tan sols per entrar a un conclave, no tant per la seva doctrina sinó per la seva conducta personal, molt ben explicada per l’autor. Eren temps molt convulsos en què en les converses privades i les reunions secretes es cuinaven els relats per enlairar o destruir els personatges que despuntaven en aquella Roma farisaica en què el nepotisme era habitual en els estaments superiors. Tothom ho sabia tot de tothom però la informació o les xafarderies s’administraven amb intel·ligència.

PENSO QUE PER REBATRE posicions dels adversaris és molt més rotund recórrer a la ironia i, a vegades, al sentit de l’humor que a la cridòria desenfrenada i tavernària. El president Truman era considerat un home vulgar però desbaratava els arguments dels seus adversaris dient, per

exemple, que si un vol tenir un amic a Washington el millor que pot fer és emportar-se el seu gos. O bé aquella maligna crítica de Winston Churchill dient que arribava un taxi buit a Downing Street i es veia com en sortia Clement Attlee, el primer ministre que el va succeir en la inesperada victòria laborista de 1945, tot just acabada la guerra que va guanyar Churchill, que va dir, en perdre aquelles eleccions, que la virtut dels grans pobles és la ingratitude.

LA POLÍTICA ÉS CRUA, dura, sense misericòrdia. És un misteri que hi hagi tanta gent que en vulgui fer una professió encara que comporti tantes contrarietats. La política té un poder instintiu que és molt difícil analitzar, tot i que sota la seva disfressa i les seves màscares aquest instint és el que regeix la història. Sovint són els més forts o els més astuts els qui guanyen però qui domina la paraula i sap utilitzar la ironia acostuma a sortir-ne millor parat. Ara gairebé ningú no es recorda d’aquells debats de política general en què Jordi Pu-

“Als espectacles que es repeteixen al Parlament i al Congrés de Madrid, hi trobo a faltar subtils, ironia i sentit de l’humor... Que diguin el que els sembli, però ben dit, sense insultar ni menystenir ningú

jol i Carod-Rovira se les tenien amb una dialèctica de confrontació encara que les cartes estaven marcades perquè CiU tenia una majoria suficient que permetia a Pujol convertir-se per unes hores en un mosqueter que acabava clavant l’espasa al líder d’Esquerra. Vull recordar també aquells debats entre Raimon Obiols i Jordi Pujol en què es discutia la política des de posicions antagòniques però sempre en el marc de la catalanitat i el catalanisme.

LA MALÍCIA SE SERVEIX millor amb subtils. Eb les eleccions presidencials franceses de 1988, Jacques Chirac era primer ministre i François Mitterrand era el president. En el primer torn d’intervencions del debat a la televisió, Chirac va dir a Mitterrand que el debat era de tu a tu i no entre el president i el seu primer ministre. “Sí, senyor primer ministre”, va replicar Mitterrand. Aquella expressió oportuna va ser la clau per guanyar el debat i molt probablement per ser reelegit president. En els espectacles que es repeteixen al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats de Madrid, hi trobo a faltar subtils, ironia i sentit de l’humor. No m’escandalitzen les trifulgues abrindades ni tampoc el que es diu en un parlament on tots els diputats poden dir el que els sembli. Però que ho diguin ben dit, sense insultar i sense menystenir ningú. Hem vist com moltes glòries que ocupen titulars constantment per les seves ocurrences exagerades acaben triturades pels seus propis estirabots.

TENIR UNA AUTOESTIMA desproporcionada és desaconsellable en política. En una reunió entre De Gaulle i el filòsof Jean Guilton, es va produir el següent diàleg: “General, vos heu dit que tothom a França ha estat, és o serà gaullista. Li he de dir que jo en soc una excepció perquè no ho he estat mai, no en soc i espero que mai ho seré.” “Jo tampoc”, li va respondre De Gaulle. La ironia és definitivament més càustica que l’insult.

De set en set

Matthew Tree

‘Brexit’ per a ‘dummies’

Preparats? El referèndum sobre el Brexit es va fer el 2016 perquè el Partit Conservador

—que va guanyar les eleccions generals el 2015— l’havia inclòs en el seu manifest electoral; l’hi havia inclòs perquè temia una escissió del propi partit portada a terme pels seus membres euroescèptics; no hi havia pas cap pressió popular massiva a favor del referèndum (tot al contrari dels referèndums escocès i català). Les campanyes a favor del Brexit es basaven en una exacerbació d’un nacionalisme nostàlgic exclusivament anglès, una exageració colossal de “l’amenaça” suposadament representada pels immigrants europeus, una tirallonga de dades econòmiques falses i l’ús de dades personals proporcionades il·legalment per una empresa canadenca per influir els votants a través de les xarxes socials (segons *The Independent*). La campanya *Leave.EU* va ser finançada il·legalment amb 8 milions de lliures procedents d’un paradís fiscal (*The Guardian*). Cada família britànica ha perdut 455 euros cada any gràcies a la inflació causada pel Brexit (segons un informe recent). Tot i que l’acord actual diu que hi haurà lliure comerç entre el RU i la UE, l’annex que se signa avui diu que no n’hi haurà (*The Guardian*). Segons un amic documentalista de confiança, el 77% dels membres del Partit Conservador preferirien sortir sense cap acord de la UE, encara que això resultés el trencament del RU. Això sí: quan el Brexit s’hagi resolt d’una manera o altra, Brussel·les, per fi, començarà a mirar Catalunya. Amb lupa.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

“Borrell ha tingut una reacció exagerada”

El president del Parlament flamenc, Jan Peumans, lamenta el tracte de Madrid al cas català

Suport dels comunistes francesos als presos

El partit incorpora un esment al seu programa polític i els ofereixen lloc en les llistes europees

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia posa a prova el Suprem amb els testimonis

DESMESURA El ministeri públic no ha volgut reduir la llista de 256 persones que proposa que declarin en el judici contra els independentistes catalans, entre les quals hi ha 93 agents ferits **DEFENSES** Els acusats sol·licitaran que hi compareguin veïns ferits l'1-0, però no els 1.066

Mayte Piulachs
BARCELONA

El primer embat real de la sala penal del Tribunal Suprem que jutjarà els divuit independentistes catalans, acusats de rebel·lió i de malversació de fons públics, no serà amb les seves defenses, sinó amb els quatre fiscals del cas. De manera inusual, la sala va demanar als fiscals que presentessin una justificació de la llista desmesurada de 256 testimonis que han demanat per al judici, fet que s'interpretava com una invitació a reduir-la. La resposta, signada pel fiscal Javier Zaragoza, és una plantada, sobretot quan afirma “com ja s'expressa en l'escrit d'acusació”. Aquesta posició de la fiscalia obligarà el tribunal a esporgar la llista, segons fonts judicials consultades. I, si no, haurà d'admetre tots els testimonis de les defenses, decisió que provocaria un judici de més de dos mesos.

Una de les desmesures dels fiscals és haver-hi inclòs els 93 agents de la policia espanyola (63) i de la Guàrdia Civil (30) que es compten com a ferits en el compliment de l'ordre del TSJC d'aturar el referèndum d'autodeterminació. La majoria de les lesions són lleus. Fins i tot, el jutge d'instrucció 7 de Barcelona, que investiga l'exceés policial, atribueix algunes d'aquestes lesions a l'ús de les porres. Tot es podria resoldre amb un informe pericial o aportant-hi els casos més greus. També es podria optar per citar els comandaments, alguns dels quals, que han declarat com a investigats

Agents de la Guàrdia Civil, un dels quals amb la porra a l'altura del cap, de manera antireglementària, a l'institut Quercus ■ C.A. MANRESA

Les xifres

7

concentracions es van fer contra els escorcolls de la Guàrdia Civil als municipis el 20-S i altres dies, detalla la fiscalia.

63

agents de la policia s'indica que van ser ferits durant l'1-0: 24 a Lleida, 19 a Barcelona, 11 a Tarragona i 9 a Girona.

per les accions a les escoles barcelonines, han admès aquesta setmana que el dispositiu policial no era el correcte. “Som experts en control de masses. Hauria calgut més calma i tacte;

no eren manifestants normals”, va declarar divendres un inspector investigat que va actuar a l'escola Ramon Llull, segons fonts judicials.

Amb aquesta mateixa

falta de proporcionalitat, els advocats defensors podrien citar a declarar com a testimonis els 1.066 ferits, també la majoria lleus, que certifica Salut, malgrat que la fiscalia els menysté i assegura que es tracta d'atacs d'ansietat. Les defenses estudien ara quins testimonis demanaran per al judici, i podrien escollir les desenes de ferits per cops de porra al cap, els que van ser ruixats amb esprai als ulls o Roger Español, ferit a l'ull dret amb una pilota de goma.

D'altra banda, tot i l'ex-

tensió de la llista dels fiscals, s'hi han deixat testimonis cabdals per al judici. El Punt Avui en suggereix alguns en el gràfic adjunt.

La política

■ Per demostrar el delictes continuat de desobediència al Tribunal Constitucional, a més dels membres de la mesa del Parlament del PPiCs i del llavors subdelegat del govern, Enric Millo, qui hauria de ser citat a declarar és l'aleshores president del govern espanyol, el popular Mariano Rajoy; l'expresident Carles Puig-

demont, i el lehendakari Iñigo Urkullu. El polític basc va fer de mediador entre els dos primers, i es podria aclarir quines eren les ofertes per trobar una sortida a la crisi territorial catalana. Puigdemont no és pas un fugitiu com diuen, i podria declarar a través de videoconferència des d'una seu judicial belga. La dificultat jurídica és que s'hauria de tenir en compte la seva condició de processat per rebel·lió, ja que els testimonis tenen l'obligació de dir la veritat.

La violència

■ El gros de la prova del ministeri públic per sostenir l'acusació de rebel·lió és exposar que a Catalunya hi va haver accions violentes des del 20 de setembre del 2017 i que els acusats van acceptar que per assolir la independència hi podria haver hagut aquesta revolta general, que no va succeir, com sostenen novament uns 300 catedràtics de dret d'universitats de l'Estat espanyol. Així, proposen testimonis perquè expliquin les protestes, amb veïns asseguts a terra obstaculitzant escorcolls policials, encarregats per ordre judicial, com ara a les naus d'Unipost a Terrassa. A més, pel que fa a testimonis de policia ferits i de comandaments policials, la fiscalia ha prescindit, amb premeditació, del testimoni del major Josep Lluís Trapero, processat per rebel·lió a l'Audiència Nacional. El suposat coordinador del dispositiu policial per aturar l'1-0, el coronel Daniel Pérez de los Cobos, va debatre amb Trapero com s'havia d'executar l'ordre de la magistrada del TSJC

L'APUNT El diàleg del PSC

Òscar Palau

Insistia ahir Miquel Iceta que el diàleg és l'única sortida al conflicte català, dins del respecte i la convivència. Un bon punt de partida per a la gran majoria, tot i que també deia que l'aposta del PSC per més autogovern és la que reuneix més suport, i es quedava tan tranquil. Un sol esment, i per menystenir-lo, al referèndum que des de fa anys congrega mobilitzacions rècord al carrer

i a les urnes, on ha guanyat amb una majoria folgada. Això no ho respecta, aquest PSC tan "catalanista"? Iceta atacava també ahir ERC, líder en les enquestes amb un discurs que podria atreure molts dels votants socialistes que accepten l'autodeterminació. Veient els nervis, potser sí que veu la realitat Iceta; si vol que avanci el diàleg ara només cal que l'accepti.

Radiografia dels principals testimonis sol·licitats per la fiscalia al Tribunal Suprem

L'ACCIÓ POLÍTICA

DEMANATS:

José María Espejo Saavedra, membre de la Mesa del Parlament per Cs, el 2017

David Pérez Ibáñez, membre de la Mesa del Parlament pel PSC, el 2017

Neus Munté, consellera de Presidència i portaveu del govern fins al juliol del 2017

Enric Millo, subdelegat del govern espanyol a Catalunya en el moment dels fets

Antonio Bayona, lletrat major del Parlament

Xavier Muro, secretari general del Parlament

FALTEN:

Mariano Rajoy, expresident del govern espanyol

Carles Puigdemont, president de la Generalitat (processat per rebel·lió, a l'exili)

Iñigo Urkullu, lehendakari del govern basc (PNB)

LA VIOLÈNCIA

DEMANATS:

José Antonio Nieto, secretari d'estat de Seguretat, del Ministeri de l'Interior

Juan Antonio Puigserver, supervisor dels Mossos amb el 155

Diego Pérez de los Cobos, coronel de la Guàrdia Civil i coordinador dels tres cossos policials per aturar l'1-O

Manel Castellví, comissari en cap de la comissaria general d'informació (investigat per desobediència en l'1-O per un jutge de Cornellà de Llobregat)

Sebastián Trapote, cap superior de la policia espanyola a Catalunya en el moment dels fets

Ángel Gonzalo Pascual, general en cap de la VII Zona de la Guàrdia Civil, en el moment dels fets

Emili Quevedo, comissari en cap de la comissaria general tècnica de planificació de la seguretat (investigat per desobediència en l'1-O per un jutge de Cornellà de Llobregat)

Cristina Manresa, comissària i cap de la regió metropolitana nord dels Mossos (investigada per desobediència en l'1-O per un jutge de Sabadell)

Testimoni protegit: agent dels Mossos, prové d'una causa oberta en un jutjat de Lleida

Daniel Baena (T43166Q), tinent coronel de la Guàrdia Civil, instructor d'atestats policials

Montserrat del Toro, lletrada de l'administració de justícia del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona (pels escorcolls d'Economia el 20-S)

Santiago Lubián, comissari en cap de la brigada provincial de la Policia Judicial

Pedro Buil Armengol, capità de la marina mercant del port de Palamós

Oficial en cap i oficial de la Guàrdia Civil, responsables del dispositiu policial el 20-S a Economia.

Dos agents de la Guàrdia Civil per la inspecció ocular dels cotxes amb danys a Economia el 20-S

Sis agents de la Guàrdia Civil per incidents en escorcolls, com ara a la nau d'Unipost a Terrassa

Tres agents des Mossos ferits en l'escorcoll al domicili d'Ignasi Sánchez (PDeCAT)

Un total de 99 agents de la policia espanyola (62) i de la Guàrdia Civil (37) suposadament ferits durant l'1-O

Un total de 55 agents amb atestats d'"incidents" als centres de votació l'1-O

Propietaris de l'Hotel Gaudí de Reus i de l'Hotel Travé de Figueres

FALTEN:

Josep Lluís Trapero, major dels Mossos d'Esquadra (acusat de rebel·lió a l'Audiència Nacional)

Ferran López, comissari dels Mossos amb el 155, i actual adjunt a la prefectura (investigat per desobediència en l'1-O per un jutge de Cornellà de Llobregat)

Mercedes Armas, magistrada del TSJC que ordena aturar l'1-O

Juan Ignacio Zoido, ministre de l'Interior en el moment dels fets

Roger Español, veí de Barcelona, perd la visió de l'ull dret per l'impacte d'una bala de goma

LA MALVERSACIÓ

DEMANATS:

Núria Llorach, vicepresidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (investigada al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona)

Amadeu Altafaj, representant permanent de la Generalitat a la Unió Europea (investigat pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona)

Albert Royo Mariné, exsecretari general de Diplocat (investigat pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona)

Vicente Nós Ripollés, programador i propietari de Bloockroot. Es reuneix amb el govern per un sistema descentralitzat del vot, per un cost de 500.000 euros. No fa res.

Quim Franquesa Padrós, expert en polítiques de participació ciutadana. Es reuneix amb govern i CTTI i plega perquè "la Generalitat no compleix pagaments".

Teresa Guix Requejo, dissenya el web pactepelreferendum.cat (cobra 2.700 euros)

Olga Solanas, directora de Focus Media

Ferran Burriel, director de Nothingad Comunicació

Xevi Xirgo, director d'El Punt Avui

Jaume Mestre Anguera, responsable de Difusió Institucional de la Generalitat

Paul Sinning, director The Hague Centre for Strategic Studies

Helena Catt, portaveu de l'equip d'experts electorals internacionals

Wim Kok, portaveu de l'equip d'experts electorals internacionals

Pau Reventós, ex-director general d'Unipost (investigat al jutjat 13 de Barcelona)

David Palanques, informàtic del Departament de Treball (investigat al jutjat 13 de Barcelona)

Enric Vidal Famades, dissenyador gràfic, d'ERC a Badalona, encarrega cartells per a l'1-O

Antoni Molons, secretari de Difusió a Presidència (investigat al jutjat 13 de Barcelona)

Teresa Prohias, directora de Serveis de Presidència

Felipe Martínez Rico, subsecretari del Ministeri d'Hisenda en el moment dels fets

Pericial amb tres tècnics d'Hisenda

Pericial amb dos tècnics de Segipsa i Ibertasa per a valoració dels locals de l'1-O

FALTEN:

Cristóbal Montoro, exministre d'Hisenda

Rosa Vidal, interventora general de la Generalitat (investigada pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona)

Mercedes Armas, de la qual també s'obliden, i és qui podria aclarir si els comandaments sabien que en la seva resolució de tancar els centres s'especificava que ha-

via de ser "sense pertorbar la convivència ciutadana". La policia espanyola indica que a ells només els constava la resolució d'impedir l'1-O, no els arguments. Hi

ha qui assegura que Armas també va fer aturar les càrregues policials. El ministeri públic no s'atreveix ni a sol·licitar com a testimoni el comissari Ferran Ló-

pez, que el govern espanyol va col·locar com a cap dels Mossos amb el 155.

Finalment, per demostrar la malversació de fons, es demana que declarin

uns pèrits d'Hisenda perquè interpretin la documentació, però no l'exministre d'Hisenda Cristóbal Montoro, que va declarar que no s'havia gastat ni un

euro per al l'1-O. D'altra banda, el nou informe d'Hisenda, fet públic divendres, rebaixa la presumpta malversació de tres milions a uns 200.000 euros. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jan Peumans President del Parlament flamenc

“Borrell? Reacció exagerada i desproporcionada”

CRÍTICA • “Madrid tracta el dossier de Catalunya de manera crispada i absolutament no democràtica” **NV-A** • “Només un 10% dels flamencs estan a favor de la independència de Flandes” **FORCADELL** • “Va ser escollida democràticament i va organitzar amb la mesa del Parlament un debat sobre la independència de Catalunya. Ara l’acusen dient que és subversiva”

Natàlia Segura

Brussel·les

Jan Peumans va mostrar per carta la seva solidaritat amb la que també era en el seu moment presidenta de la cambra catalana, Carme Forcadell. Una missiva que va crispar els nervis del susceptible ministeri d’Exteriors espanyol, que va reaccionar suspent l’estatus diplomàtic del representant flamenc a Madrid. En un intent per calmar els ànims, el primer ministre president de Flandes, Geert Bourgeois, va enviar a casa el seu delegat suspès. Encara no s’ha produït cap gest a Madrid malgrat la baixada de pantalons dels flamencs. Ara bé, l’home que va desfermar l’enrabiada dels espanyols no es mou ni un mil·límetre i defensa la seva llibertat de paraula.

Per què va fer la carta?

Si jo demano organitzar un debat sobre la independència de Flandes, seria incompreensible que el Tribunal d’Apel·lació m’enviés a la presó per permetre que es discuteixi un tema polític. Per això vaig reaccionar amb aquella carta.

Quina relació té amb Carme Forcadell?

La conec bé. És una dona molt pacífica, tranquil·la i simpàtica. Va ser escollida democràticament i va organitzar amb la mesa del Parlament un debat sobre la independència de Catalunya. Ara l’acusen dient que és subversiva, però jo no ho puc entendre perquè va ser elegida democràticament.

Canviaria d’alguna manera les seves paraules?

A Europa tothom té el dret a expressar les seves idees. I la meua és que tenir aquests polítics a la presó durant mesos demostra que el govern espanyol és inca-

Peumans, a la presentació de l’exposició ‘La revolta de les urnes’ al Parlament flamenc ■ ACN

paç de complir les condicions per formar part d’una Europa democràtica. No puc entendre aquesta situació i, per tant, ho repetiré mentre sigui president d’aquest Parlament.

El sorprèn la reacció del govern de Pedro Sánchez?

No l’entenc. La reacció de Borrell és desproporcionada, exagerada i una mica esbojarrada. És una resposta extremadament crispada per part d’un govern que no sap gestionar les opinions dels altres. Aquest és el problema de l’Estat espanyol.

Per què creu que ha actuat ai-**xí?**

Madrid tracta el dossier de Catalunya de manera crispada i absolutament no democràtica.

Què li sembla la posició del primer ministre belga Charles Michel sobre Catalunya?

Es va pronunciar contra la violència de l’1-O, però va ser tot.

I en aquest conflicte diplomàtic entre Flandes i l’Estat espanyol? Li ha fet costat?

No hem tingut cap suport del govern belga.

Creu que és una revenja pel seu suport al president Carles Puig-**Support als presos**

Sense pèls a la llengua, el president del Parlament flamenc té molt clar el seu suport als presos polítics catalans, independentment dels maldecaps diplomàtics que està portant al seu executiu. Jan Peumans, de 67 anys, és un veterà polític del partit nacionalista flamenc, l’NV-A, i presideix el Parlament flamenc des del 2009. És un convençut republicà que també ha tingut experiència com a alcalde, ja que va encapçalar el govern del municipi de Riemst entre el 1995 i el 2006.

els catalans.

Tenen bones relacions amb els independentistes catalans. Però, s’assemblen políticament?

Hi ha una gran diferència amb el vostre país perquè els catalans són 7 milions i els espanyols 47; a Bèlgica són 11 milions i els flamencs 7. Nosaltres som la majoria.

Per què no s’independentitzen?

Només un 10% dels flamencs estan a favor de la independència de Flandes. Estem gelosos

Estem gelosos dels catalans perquè us podeu manifestar amb un milió de persones

dels catalans perquè us podeu manifestar amb un milió de persones a Barcelona. A Brussel·les no és possible veure un milió de flamencs protestant!

Ara a Europa molts líders repeteixen que s’ha de posar fi als nacionalismes.

Si vol, som patriotes. A Còrsega, Gal·les, Catalunya, el País Basc hi ha partits nacionalistes d’esquerra.

Què n’opina, de l’actitud de les institucions europees davant el conflicte català?

Vaig demanar a la Comissió Europea que actués com a mediatrice després de l’1 d’octubre. No va ser així. Europa ha reaccionat contra Hongria i Polònia. Què passa amb un estat com l’espanyol? El president de l’executiu europeu i el seu vicepresident no van fer res. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Calviño reclama estabilitat per fer créixer Catalunya

La titular d'Economia clausura les jornades de s'Agaró assegurant que el canvi de govern a Madrid ha "rebaixat la tensió" ■ La ministra veu "difícil però no impossible" aprovar el pressupost

Nadia Calviño, entre Miquel Valls i Anna Balletbò, organitzadors de les jornades de debat econòmic de s'Agaró ■ ROBIN TOWNSEND / EFE

Jordi Panyella
BARCELONA

S'Agaró és un espai que evoca calma, encara més en un dia de tardor lluminós i fred, com el d'ahir. És un paisatge que indubtablement tempera els ànims i rebaixa els estats de tensió. Imbuïda per aquest estat de les coses, i davant un auditori més favorable que advers a escoltar cants de sirena, la ministra espanyola d'Economia, Nadia Calviño, va

proclamar ahir que des del juny passat, amb el canvi de govern a La Moncloa, el clima de "tensió" a Catalunya s'ha rebaixat notablement i que aquest factor és essencial per aconseguir una "estabilitat" necessària per fer que l'economia catalana segueixi el ritme de creixement.

Calviño va ser l'encarregada de clausurar la 23a edició de la Trobada Econòmica de s'Agaró, organitzada per la Cambra de Comerç de Barcelona i la

Fundació Olof Palme, i ho va fer volent transmetre un missatge d'optimisme, convençuda que "els esforços" realitzats des del govern espanyol per "rebaixar la tensió" ja s'estan notant. "Des del juny l'ambient ja no és el mateix", va assegurar, amb una clara voluntat d'atribuir el mèrit del canvi al govern de Pedro Sánchez.

La responsable de la cartera d'Economia va assegurar que l'objectiu de l'executiu espanyol és tre-

Números d'escàndol al Prat

Un dels indicadors de la bona salut de l'economia catalana és l'aeroport de Barcelona i el seu creixement constant. Aquest any, la instal·lació del Prat de Llobregat assolirà el rècord dels 50 milions de passatgers, segons va anunciar ahir en una de les taules de debat de les jornades de s'Agaró Javier Marín, director general d'AENA. L'alt executiu de la companyia que gestiona

el sistema aeroportuari espanyol va recordar que el 2008, l'any abans de la inauguració de la T-1, el Prat va tenir 30 milions de passatgers, i que en només deu anys se n'hi hauran afegit 20 milions més. Per fer front al creixement futur, Marín va recordar que hi ha previst construir una nova terminal al Prat i convertir l'aeroport de Girona en la quarta pista.

ballar per la "normalitat institucional" i va reclamar, amb un missatge dirigit a les autoritats catalanes, que a Catalunya s'imposi la seguretat jurídica i l'estabilitat econòmica i política com a elements indispensables per continuar el creixement. "Com més bon ambient hi hagi, millor serà per a l'economia", va dir la ministra.

En aquest estat de bon ambient, Calviño va voler llançar un missatge d'optimisme davant el repte, sembla que impossible, de tirar endavant els pressupostos del 2019. La ministra va reconèixer que ho veu "difícil però no impos-

La frase

“Vull que a Catalunya li vagi bé, com a qualsevol altra regió d'Espanya”

Nadia Calviño
MINISTRA D'ECONOMIA

sible" i va assegurar que esgotarà les vies de diàleg per aconseguir el seu propòsit.

La ministra d'Economia, que ahir visitava per primer cop Catalunya des del seu nomenament, va insistir en la importància que hi hagi uns nous pressupostos i, en clara al·lusió als partits independentistes amb representació al Congrés de Diputats, va assegurar que "és molt difícil d'entendre que determinats grups es neguin a seure a discutir". Calviño va vaticinar que si s'han de prorrogar els pressupostos això impedirà fer-hi ajustaments i tindrem "més dèficit i més endeutament". ■

Aquest Nadal, vine a celebrar-ho al Maresme

Ja has pensat a on faràs la celebració d'empresa aquest Nadal?

Can Jaume
d'aquí i de sempre

A Can Jaume, a peu de la platja de Sant Andreu de Llavanes, t'ho posem molt fàcil.

Amb una cuina tradicional, autòctona i de qualitat, adaptem els nostres menús exclusivament a les vostres necessitats.

Port Balís 93 792 69 60 - 93 795 20 12 - www.canjaume.cat restaurant@canjaume.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 25 de novembre del 2017

FERRAN ESPADA

Puigdemont presenta la llista des de Bruges

Carles Puigdemont presenta la candidatura de Junts per Catalunya per a les eleccions al Parlament del 21-D en un acte als afores de Bruges amb més de noranta

candidats i sense els líders del PDeCAT. En la presentació de la llista feta a Bèlgica, on el president resideix exiliat, no hi participa ni Marta Pascal ni David Bonvehí.

Presentat per la seva directora de campanya i figura política a l'alça, Elsa Artadi, i davant dels seus companys de llista, Puigdemont va fer un discurs molt dur contra el govern espanyol i va lamentar haver de fer campanya "a fora, a l'exili". "Tenim al davant un estat que ni tan sols accepta la possibilitat que competim en igualtat de condicions tots els que ens presentem a les eleccions", es va queixar.

Paral·lelament, ERC-CatSí fa un acte polític per posar en relleu l'estructura "en cremallera" de les seves llistes, amb homes i dones intercalats a les quatre demarcacions. La secretària general dels republicans, Marta Rovira –ara a l'exili–, va reivindicar la mesura com una manera d'apostar per la visibilització i la igualtat d'oportunitats per a les dones en política, també en els espais de decisió de l'executiva. Les dones de la candidatura republicana es van fer una fotografia de família a la seu nacional del partit.

Mauri penjant cartells ahir a la Rambla del Poblenou ■ EFE

Encartellada d'Òmnium amb vista al judici

■ Inicia la precampanya de denúncia enganxant 30.000 pòsters a tot el país

Òscar Palau
BARCELONA

Òmnium Cultural enceta aquest cap de setmana la seva precampanya de mobilització amb vista a denunciar el "judici a la democràcia" que es farà a l'independentisme amb l'enganxada de 30.000 cartells amb els noms dels presos i exiliats, i la cara del president de l'entitat, Jordi Cuixart, a totes les comarques del país, a càrrec de 140 equips de voluntaris. L'acció, de fet, s'emmarca en un seguit d'accions de suport als represaliats, aprofitant diversos actes culturals que munta l'entitat al tram final del 2018, com ara el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i la Nit de Santa Llúcia. "Sortim al

carrer a molts punts de Catalunya per seguir sensibilitzant sobre la situació que estem vivint, en què s'estan vulnerant drets d'aquests líders socials", va exposar ahir al Poblenou de Barcelona el vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, que es va felicitar pel suport els últims dies d'ens com ara Front Line Defenders, l'Organització Mundial contra la Tortura i Amnistia Internacional. "Faria bé el govern espanyol d'escoltar-los quan reclamen l'alliberament immediat dels presos", va indicar. Òmnium, que es coordina també amb l'ANC, prepara una campanya específica per al judici, en què treballa per portar observadors internacionals. ■

El ministre Juan Ignacio Zoido instrumentalitza el delictes d'odi

El Ministeri de l'Interior habilita un servei específic per facilitar la denúncia de presumptes delictes d'odi a Catalunya relacionats amb el procés d'independentisme. Amb l'epígraf "Situació a Catalunya: protecció de víctimes", el ministeri de Juan Ignacio Zoido habilita un telèfon i un correu electrònic per facilitar les denúncies anònimes contra els ciutadans independentistes. La mesura va ser retirada setmanes després.

“La UE és un club de països decadents en què manen uns pocs”
Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Les vies unilaterals només porten pobresa, aïllament i fractura social”
Pedro Sánchez
SECRETARI GENERAL PSOE

“Volem tancar TV3 i tornar-la a obrir amb gent normal que sigui plural”
Xavier García Albiol
EXPRESIDENT DEL PP

LA GUIA

de vins de Catalunya

Tast a cegues

Venda a llibreries per 19,90 €

- 1.403 vins tastats i puntuats
- Llista dels millors vins
- 267 cellers
- 12 Denominacions d'Origen
- Cinc anys d'estadística celler a celler
- Conclusions dels autors i col·laboradors
- 464 pàgines

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Partit Comunista Francès ofereix lloc als presos polítics

■ Aprova amb un 92% dels vots una moció de suport als represaliats i els proposa ser a les llistes de les europees

Ò. Palau
BARCELONA

Nou i contundent suport internacional als represaliats polítics catalans. El congrés nacional del Partit Comunista Francès, que es reuneix aquest cap de setmana a Ivry-sur-Seine (a prop de París), va aprovar ahir, amb el 92% dels vots a favor, introduir una esmena en el que serà el principal text d'orientació política de la formació en els propers tres anys, que dona suport explícit als presos del procés. Fins i tot els oferirà un lloc a la

La frase

“És un moment fort, important i, per què no dir-ho?, històric per al Partit Comunista Francès”

Nicolas Garcia
VICEPRESIDENT DEL DEPARTAMENT DELS PIRINEUS ORIENTALS

llista per a les europees. “No acceptem que polítics i líders socials estiguin empresonats i processats per haver organitzat pacíficament un referèndum sobre la creació d'una república catalana indepen-

dent. En una democràcia, posar urnes a disposició dels ciutadans no pot constituir un delictes”, diu concretament l'esmena, que evita això sí “prendre posició” sobre el suport o no a la independència.

El text, defensat primer per l'eurodiputada Marie-Pierre Vieu, va ser presentat per una delegació nord-catalana encapçalada per Nicolas Garcia, vicepresident del departament dels Pirineus Orientals. Garcia expressava després a les xarxes la seva “satisfacció”, i explicava que divendres vinent,

Roger Torrent, ahir a Aiacciu entre Gilles i Edmond Simeoni ■ ACN

30 de novembre, acompanyarà la mateixa Vieu i el cap de llista del partit a les europees, Ian Brossat, en una visita a la presó de Lledoners, per reunir-se amb els presos polítics catalans “i en particular Oriol Junqueras”, a fi d'abordar la qüestió que algun presoner o exiliat polític català pugui formar part també de la mateixa llista dels comunistes francesos. ■

Torrent dona un premi a Còrsega

El president del Parlament, Roger Torrent, va lliurar ahir a Aiacciu a l'històric líder independentista cors Edmond Simoni el premi Coppieters, think tank de l'Aliança Lliure Europea. Torrent hi va ser en el lloc de Carme Forcadell, que el va rebre el 2017. Torrent, que es va reunir amb el

president del consell executiu de Còrsega, Gilles Simeoni, va denunciar que el procés judicial al sobiranisme “és una farsa i una simple venjança política”. “Cap democrata ho pot acceptar”, va rebellar. L'auditori li va donar moltes mostres de suport, i el va acompanyar a crits de “llibertat”.

146556-1893123

5a Edició Implica'T

Amb La Marató 3

1 de desembre 2018
Nau Alfons XIII
Carrer Comerç, 22 - Vilafranca del Penedès
D'11:00h a 18:00h

Fundació FAMILIA TORRES
Desde 1870

TASTOS I MARIDATGES
ACTIVITATS INFANTILS
DEGUSTACIONS
BLIND TAPES
MÚSICA I ACTUACIONS

La recaptació anirà destinada íntegrament a La Marató de TV3, dedicada a la investigació del càncer
Reserva la teva activitat a: www.implicitamblamarato.cat

WINE-MODERATION.COM
ART 66 VITAE

Agraïm la col·laboració de:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Miquel Iceta, ahir davant del consell nacional ■ A. DALMAU / EFE

Iceta situa entre “conflicte o diàleg” la pugna electoral el 2019

- Admet que no veu les condicions perquè la negociació doni fruits ara
- Dona suport a Borrell i critica ERC

Òscar Palau
BARCELONA

Més diàleg o més conflicte. Aquesta és la diatriba que el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, creu que hauran de resoldre les convocatòries electorals del 2019: les europees i les municipals (per a les quals ahir el partit va aprovar 131 caps de llista) segur, i no descarta que també les estatals i les catalanes. “Pot ser l’any de la gran batalla, o bé avancem com a socialistes o creixerà la incertesa i la inseguretat”, alertava en l’informe polític i de gestió del 2018 davant del consell nacional del partit, en al·lusió especialment a la pugna estatal entre “Pedro Sánchez i les tres dretes” (PP, CsiVox).

És clar que Iceta, que va reivindicar el paper històric del PSC ara que celebra 40 anys, va repartir sobretot contra els independentistes, i en especial ERC, per donar suport al ministre Josep Borrell, “víctima d’una actuació indigna” en l’incident viscut aquesta setmana al Congrés. “És molt lamentable, alguns entenen la mà oberta com a oportunitat per radicalitzar-se”, va indicar sobre els republicans l’endemà tot just que el CEO els situés com a guanyadors d’unes eventuais eleccions, tant

estatals com catalanes. En aquest sentit, Iceta, que va fer una crida al “respecte i a la convivència” entre persones, idees, institucions i legalitat, va criticar que la majoria independentista està “desorientada, dividida i paralyzada”; que ha entrat en un “bucle” en què només parla de presos, exiliats i referèndum, i que ha estat “incapaç” d’assumir el “fracàs” del procés el 2017. “Cal un canvi radical de la política a Catalunya”, va proclamar, per la qual cosa hi va contraposar la proposta que el PSC va presentar en la cimera pel diàleg del dia 16.

Va admetre que la reunió no va anar gaire bé, perquè va visualitzar la “divisió profunda” amb forces que ni tan sols van acceptar ser-hi, i va constatar també que “la distància és enorme”, motiu pel qual va reconèixer que “probablement ara no es donen les circumstàncies” perquè el diàleg “pugui produir resultats”. Això sí, va instar a seguir treballant i posarà “la banya” en mesures per al progrés econòmic i social, on sí que veu marge per a consensos. Iceta va evitar referir-se al pressupost català i va insistir a votar un pacte que permeti més autogovern. “Seria un profund error barallar-nos per sempre més”, va cloure. ■

Torra no vol una reunió informal amb Sánchez

Òscar Palau
BARCELONA

Fons pròximes a la presidència de la Generalitat van recordar ahir que Pedro Sánchez “quan vul-

gui” té les portes obertes del Palau per reunir-se amb Quim Torra, i van instar el president espanyol a demanar de tornar la visita que li va fer al juliol a La Moncloa, tal com ja se’l va

convidar llavors. Això sí, van matisar que no acceptaran una reunió informal “una estona”, “aprofitant” el Consell de Ministres previst per al 21 de desembre a Barcelona: “Quan de-

mani venir expressament per dialogar i negociar, el president el rebrà encantat, però no per una foto.” Torra encara no ha rebut cap resposta oficial de La Moncloa sobre la petició de cimera entre els dos governs complets, feta dimarts per carta, si bé el ministre José Luis Ábalos ja va dir divendres que no creu “en la bilateralitat” perquè no són “dos estats diferents”. ■

AL MASNOU TENIM DE TOT

Vine a la Fira de Nadal
1 i 2 de desembre al nucli antic*

Les teves compres tenen premi
QUEDA'T AL MASNOU

*C. de Roger de Flor
amb pl. de Catalunya

Diputació Barcelona

Ajuntament del Masnou

ElMasnouComerç